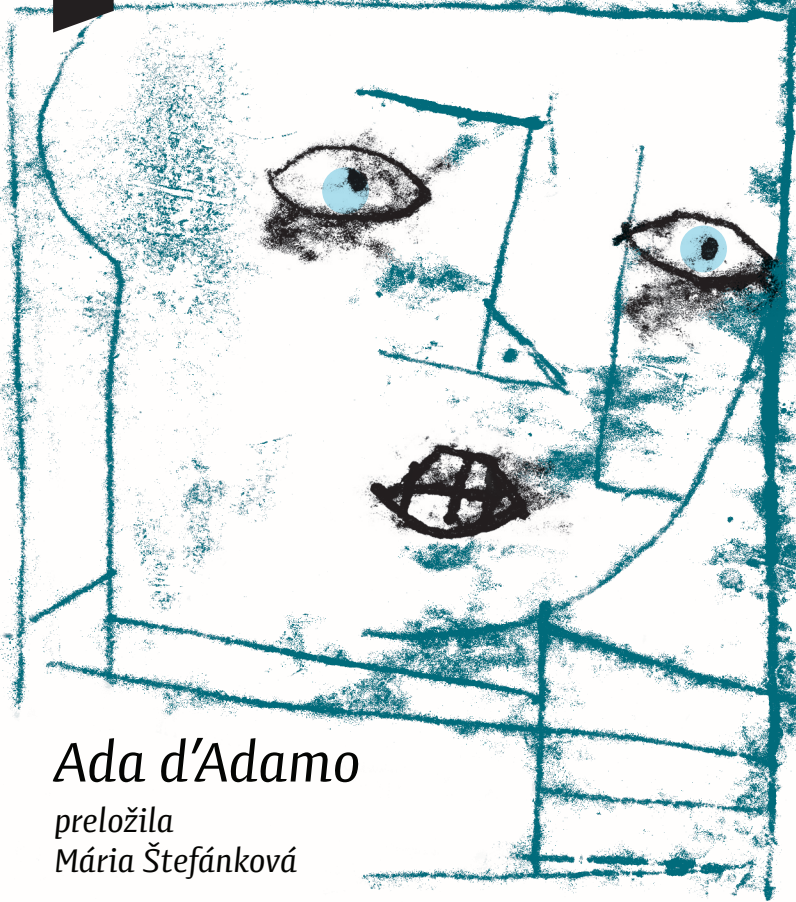

—klad

Ada d'Adamo

preložila

Mária Štefánková

Daria

Artforum

Daria

Questo libro è stato tradotto grazie ad un contributo alla traduzione assegnato dal Ministero degli Affari Esteri e della Cooperazione Internazionale italiano.

Preklad tejto knihy vyšiel vďaka podpore talianskeho Ministerstva zahraničných vecí a medzinárodnej spolupráce.

Ada d'Adamo
Daria

© 2023 by **Ada d'Adamo**
All rights reserved

Translation © Mária Štefánková, 2025
Design & Layout © Mária Rojko, 2025
Cover illustration © Pavel Maňka, 2025
Slovak edition © Artforum, 2025

Ada d'Adamo

Daria

*Alfredovi, široké plecia,
dlane ako z kameňa.*

Toto je pravdivý příběh, můj a Dariin. Naše mená aj mená osôb, veľkých či malých, našich najbližších, sú skutočné. Všetky ostatné sú vymyslené, aj mená detí, ale ich slová sú autentické.

A. d'A.

Tiaž

*Birth is not so much a beginning
as it is an abrupt change in which suddenly
there are different factors than those in the womb,
and there is gravity.*

STEVE PAXTON

Ty si Daria. Si D'aria, teda Vzdušná. Ten apostrof ťa mení na ľahučkú, nehmateľnú substanciu. V mene máš osud, ktorý z teba nerobí pozemskú bytosť, lebo si nikdy nezakúsila silu zemskej príťažlivosti. Tiaž, ktorú pocíti každý novorodenec, len čo príde na svet. Tiaž, ktorú tanečník premení na umenie, keď sa odrazí od zeme a vzlietne, a na pád, keď sa na zem vráti a znova vstane. Ty nepoznáš všednú nádheru státia na nohách, „tanček“, ktorý hýbe každým aj v zdanlivej nehybnosti tela vo vertikálnej polohe. Ani si nepredstavuješ záhadu prenosu hmotnosti z jednej nohy na druhú, ktorú tvorí krok.

Teba sa týka iná tiaž: „stav, ktorý vyvoláva znepokojenie či ohlasuje nebezpečenstvo“. Stav, ktorý sa vždy zjavuje v dokumentoch, ktoré ťa definujú: „ťažký defekt“, „hypovízia vysokého stupňa“, „vážne poškodenie“, „pridružené ťažké postihnutia“.

Nech ti je zem – život na tejto zemi – ľahký, toto si pre teba želim každý deň. A po želaní nasleduje čin, pretože dúfať nestačí.

Si Daria, budeš D'aria. Vzdušná.

Prológ

Z bolesti sa treba vyrozprávať, aby nás neovládla.

RITA CHARON

Od istého času si veci nepamätám. Len horoko-ťažko si spomínam na mená, ledva vyslovujem slová. „To je menopauza,“ hovorí moja gynekologička-homeopatka.

Umelo vyvolaná menopauza, aby sme boli presní.

Antihormonálna terapia. Takmer dva roky.

Metastatický karcinóm prsníka, štvrté štádium.

Duktálny invazívny.

Pravý prsník, horný kvadrant.

Kostná metastáza na D6.

Silnejšie kýchnutie a... puk, hrudná chrbtica...

A nie, nebolo to od preslenia. Nezapríčinila to ani práve skončená hodina tanca, ba ani námaha dvíhať ťa deň čo deň, nevážila si ani dvadsať kíľ.

Chvíľu mi trvalo, kým som to pochopila. Aj po jednoznačnom výsledku z tomografie sa moja myseľ odmietala venovať malej hrčke, čo mi narástla na hrudi, a potiahla nitku, ktorá to celú spôsobila, až po tkanivo, čo sa roztrhlo v chrbte. Spojiť prednú časť svojho tela so zadnou: to som mala urobiť, jednoducho. A nedokázala som to.

